

ПРАВОВИЙ АНАЛІЗ АДМІНІСТРАТИВНОЇ ПОСЛУГИ НАДАННЯ МІСТОБУДІВНИХ УМОВ ТА ОБМЕЖЕНЬ ЗАБУДОВИ ЗЕМЕЛЬНОЇ ДІЛЯНКИ

Мета. Метою статті є дослідження змісту поняття адміністративної процедури, містобудівних вимог як правових категорій, як юридичного, так і філософського феномену, вплив цих понять на формування нормативної бази містобудівного права, законодавства та правової системи України, з'ясуванню істинного змісту нормативно-правових актів, з'ясуванню чинників, що зумовлюють існування таких категорій права та обумовлюють їх об'єктивну необхідність. Вагоме значення у статті приділено як правовому, так і філософському осмисленню цих понять, в першу чергу, з точки зору понятійного апарату української мови.

Методи. У статті використано загальні і спеціальні наукові методи правових досліджень, зокрема: аналізу, синтезу, індукції, дедукції, класифікації, порівняння та інші методи наукового пізнання.

Результати. У першому розділі статті обґрунтовано необхідність погляду на адміністративну послугу, виходячи зі зміни правової парадигми в українському праві у зв'язку з набуттям Україною незалежності. У другому розділі статті здійснено аналіз містобудівного обґрунтування як інструмента замовника будівництва, головною метою якого є опредмечення власних намірів забудови як ключового фактора в узгодженості умов укладання публічного договору. В третьому розділі проведено дослідження дозвільного характеру як самої адміністративної процедури, так і його результату – видачі документу дозвільного характеру. В четвертому розділі розглянуто концепцію надання електронної адміністративної послуги та її взаємозв'язок з наявним правовим регулюванням цього питання. У п'ятій частині висвітлено особливості адміністративної послуги, зумовлені певними різновидами документів чи особливих режимів.

Висновки. У висновках, які є шостою частиною даної статті, визначено місце адміністративної послуги з надання містобудівних умов і обмежень забудови земельної ділянки у послідовності здійснення замовником забудови певної земельної ділянки, надано характеристику цієї послуги саме як дозвільної процедури, яка вимагає дотримання норм дозвільного законодавства у сфері господарської діяльності. Надано рекомендації щодо подальшого удосконалення норм містобудівного законодавства та його узгодження з нормами інших галузей права, в першу чергу адміністративного. Окреслено правовий статус містобудівних умов і обмежень як результату публічного договору. Наголошено, що електронні послуги – це сервіс, а не окрема правова система.

Ключові слова: адміністративна процедура, адміністративна послуга, містобудівні умови і обмеження, публічний договір, електронні послуги.

Сергієнко Олександр,

кандидат юридичних

наук,

член-кореспондент

Академії

адміністративно-

правових наук,

докторант філософського
факультету

Київського національного
університету імені Тараса
Шевченка

[orcid.org/0000-0002-](https://orcid.org/0000-0002-8023-4901)

8023-4901

ovsergienko@ukr.net

1. Вступ

Українська правова система має усі ознаки, щоб бути віднесеною до романо-германської правової сім'ї, тим не менше перебуває у стані постійних суттєвих змін, що часто ми пояснюємо як перехідний поступ від соціалістичного минулого (Петришина, 2012, с. 53) до самостійного сьогодення. В частині містобудівного законодавства здійснювалися безпервні спроби перенести законодавство Землі Баварія на терени України, проте цей поступ здійснювався разом з північно-східним сусідом, з відставанням від нього в часі, разом із спробами доповнити це прямими запозиченнями із законодавства Європейського Союзу, чи навіть Англії, до прикладу загальновідоме буквосполучення СС, яке насправді треба читати, виходячи з англійської, а не української абетки. Тож замість єдиного кодифікованого Закону про містобудування, який часто прийнято називати містобудівним кодексом, маємо натомість цілу низку Законів, основною четвіркою яких є Закон України «Про основи містобудування» (ЗУ «Про основи містобудування, 1992), Закону України «Про архітектурну діяльність» (ЗУ «Про архітектурну діяльність, 1999), Закон України «Про будівельні норми» (ЗУ «Про будівельні норми, 2009), Закону України «Про регулювання містобудівної діяльності» (ЗУ «Про регулювання містобудівної діяльності, 2011). Але ця четвірка, будучи основою, має не тільки розбіжності у середині себе щодо норм, але і не є самодостатньою у тій степені, яка необхідна єдиному кодифікованому Закону. Саме з цієї точки зору досить цікаво поглянути на одну із основних адміністративних послуг – надання містобудівних умов і обмежень забудови земельної ділянки, адже фактично це перший приклад того, як українське містобудівне законодавство намагалося позбавитися минулого та опанувати наявне сучасне. Адже містобудівні умови і обмеження є не чим іншим, як результатом взаємодії цих та цілої низки інших Законів, а процедура їх тримання вказує на наявні неузгодженості і проблеми з її здійсненням.

Саме тому метою даної статті є дослідження надання/отримання містобудівних умов і обмежень забудови земельної ділянки як основної адміністративної

послуги з отримання вихідних даних, визначення його ролі у системі здійснення містобудівної діяльності, висвітлення неузгодженостей та пошуку вирішень наявних проблем. Визначеними *завданнями* статті є: з'ясування структури та правового змісту адміністративної послуги надання містобудівних умов і обмежень та складових її здійснення; аналіз основних проблем реалізації такої послуги; пошук пропозицій та рекомендацій щодо удосконалення цієї адміністративної послуги як в цілому, так і її окремих складових.

Визначені мета та завдання передбачають використання загальні і спеціальні наукові методи правових досліджень, зокрема: аналізу, синтезу, індукції, дедукції, класифікації, порівняння та інші методи наукового пізнання, які дозволяють здійснити розгляд нормативно-правового та фактичного матеріалу, визначити та обґрунтувати авторський погляд щодо існуючого нормативно-правового регулювання та висвітлити його недоліки і неузгодженості, оцінки практичної реалізації адміністративної послуги з надання містобудівних умов і обмежень забудови земельної ділянки, сформулювати відповідні висновки, рекомендації та пропозиції.

2. Наміри забудови земельної ділянки

Відповідно до частини третьої статті 29 Закону для надання містобудівних умов і обмежень, як адміністративної послуги, до уповноваженого органу містобудування та архітектури подаються документи про права власності чи користування земельної ділянки чи нерухомого майна, а також викопіювання з топографо-геодезичного плану. Також замовник подає містобудівний розрахунок у довільній формі, який визначає інвестиційні наміри та основні параметри об'єкта будівництва. Перелік зазначених документів Законом визначається як «вичерпний».

Перш за все ми розуміємо, що замовник будівництва – «...особа, яка має у власності чи користуванні одну чи декілька земельних ділянок або у власності чи управлінні будівлю/споруду і має намір щодо виконання підготовчих та/або будівельних робіт». Тобто питання належного землекористування вирішується до отримання містобудівних умов та обмежень. Незважаючи на те, що питання щодо належного землекористування земельною ділянкою для будівництва не є предметом даного дослідження, проте для забезпечення належного розуміння обов'язку замовника щодо отримання містобудівних умов і обмежень, необхідно звернути увагу на вагому складову у ознаках земельної ділянки – її цільове призначення. Категорія цільового призначення земельної ділянки теж потребує окремого наукового дослідження, а для умов даного дослідження необхідно розуміти, що на дату надання містобудівних умов і обмежень цільове призначення земельної ділянки повинно відповідати містобудівній документації на місцевому рівні, що передбачено пунктом 3 частини п'ятої зазначеної статті 29. Це ще раз підводить нас до того, що до складання містобудівного розрахунку замовнику необхідно ознайомитися із містобудівною документацією на місцевому рівні. Більше того, замовнику необхідне це ознайомлення, бо його наміри повинні співпадати з вимогами цієї документації.

На превеликий жаль, у Законі України «Про інвестиційну діяльність» (ЗУ «Про інвестиційну діяльність, 1991) відсутнє поняття «інвестиційного наміру», що ускладнює надання адміністративної послуги (Постанова ВСУ, 2021). Щодо основних параметрів об'єкта звернемося до ДБН А.2.2-3:2014, де у додатках И, К та Л наведено перелік основних даних і техніко-економічних показників об'єктів будівництва різного призначення (ДБН А.2.2-3:2014, 2014). Не можемо оминати очевидний аспект у цьому ракурсі: чим параметри об'єкта будівництва відрізняються від його основних даних та показників. Під «параметром» розуміється «... величина, властива якому-небудь предметові, пристрою, явищу» (Яременко, Сліпушко, 2008, с. 534), а під даними «відомості, показники, необхідні для ознайомлення з ким-, чим-небудь, для характеристики когось, чогось, або для певних висновків, рішень» (Мельничук, 1977, с. 273). Отже необхідно розуміти, що у містобудівному розрахунку необхідно зазначити величину основних даних, до останніх відносяться і техніко-економічні показники. Питання неспівставності відповідних ознак (категорій) (Мельничук, 1977, с. 374) у додатках до вищезначеного ДБН віднесемо до іншого дослідження. В цій частині нас цікавить декілька питань, і серед них головних два. Перше, чи може замовник будівництва, який за законом не має обов'язку бути фахівцем в галузі містобудівної діяльності, скласти подібний документ без наявності спеціальних знань? І відповідь очевидна – ні! Друге, чи можна визначити величину певного показника майбутнього об'єкта будівництва, не здійснивши розроблення проекту будівництва такого об'єкта? І тут теж відповідь – ні! Навіть більше того, частина зазначених у ДБН показників є величинами обсягів споживання відповідних послуг, які можливо отримати лише після отримання містобудівних умов і обмежень. Очевидно, що послідовність здійснення містобудівної діяльності, передбачена Законом України «Про регулювання містобудівної діяльності», не відповідає фактичній послідовності, що вказує на слабке знання законотворцем реального стану справ у містобудівній галузі.

3. Містобудівні умови і обмеження як дозвольний документ

Тож поділимо відомості цього документу на умови і обмеження. Отже, відповідно до частини п'ятої Закону до умов віднесемо: відповідність цільового призначення земельної ділянки містобудівній документації та вимоги щодо розроблення заходів цивільного захисту. До обмежень віднесемо: гранично допустиму висотність; максимально допустимий відсоток забудови; максимально допустиму щільність населення; мінімально допустимі відстані до ліній регулювання забудови та існуючих споруд; планувальні обмеження; охоронні зони.

Ми повинні розуміти, що вимога щодо обов'язковості отримання містобудівних умов і обмежень, а також неможливість здійснювати забудову без отримання такого документу відносить цей документ до документів дозвольного характеру, адже він повністю відповідає критеріям, зазначеним

у абзаці четвертому частини першої статті 1 Закону України «Про дозвільну систему в сфері господарської діяльності» (ЗУ «Про дозвільну систему у сфері господарської діяльності», 2005). Відсутність цього документу у переліку документів дозвільного характеру (ЗУ «Про Перелік документів дозвільного характеру у сфері господарської діяльності», 2011) необхідно розглядати як недосконалість законодавства і очевидно потребує виправлення з боку Верховної Ради. В цьому сенсі є незрозумілим існування переліку таких документів взагалі, адже це додатково ставить питання, що де-юре не співпадає з де-факто.

Наданням містобудівних умов і обмежень забудови земельної ділянки орган місцевого самоврядування – орган архітектури та містобудування виконавчого органу місцевої ради санкціонує подальші дії замовника щодо отримання та створення інших видів вихідних даних: технічних умов та завдання на проектування. Останнє є обов'язковою умовою початку наступного етапу забудови земельної ділянки – проектування. Таким чином, надання містобудівних умов і обмежень є дозвільною процедурою.

4. Електронна адміністративна послуга

Законом визначено, що містобудівні умови і обмеження видаються як електронний документ, що створюється у середовищі спеціальної електронної системи – реєстру будівельної діяльності, через електронні кабінети замовника будівництва та уповноваженого органу містобудування і архітектури. Тож заява – теж електронний документ, і час її розгляду за Законом становить десять робочих днів. В умовах воєнного стану Кабінетом Міністрів впроваджена зміна, згідно з абзацем дев'ятим підпункту 1) пункту 1 (Постанова КМУ «Деякі питання здійснення дозвільних та реєстраційних процедур у будівництві в умовах воєнного стану», 2022) якого можлива подача заяви у паперовій формі, проте її в центрі надання адміністративних послуг видозмінять на електронну, і містобудівні умови будуть все одно будуть видані як електронний документ.

Результатом розгляду заяви є надання містобудівних умов і обмежень, чи відмова у їх наданні. Почнемо з останнього. У відмови є три підстави, визначенні частиною четвертою статті 29 Закону України «Про регулювання містобудівної діяльності». Перша передбачає, що замовник подав не весь перелік документів, необхідних для прийняття рішення. Про вичерпність цього переліку написано вище, а ми звернемося до Порядку ведення Єдиної державної електронної системи у сфері будівництва (Постанова КМУ «Деякі питання забезпечення функціонування Єдиної державної електронної системи у сфері будівництва», 2021). Відповідно до підпункту 1 пункту 36 цього Порядку містобудівні умови і обмеження відносяться до документів, щодо яких визначається ступінь ризику, так саме як ступінь ризику визначається і щодо частини документів, які подаються для їх отримання: документи, що посвідчують право власності чи користування земельною ділянкою, чи спорудою (будівлею чи інженерною спорудою). Важливим аспектом цього є те, що у випадку віднесення документів до критичного ризику відповідно до підпункту 4 пункту 35 Порядку

здійснюється «...блокування можливості подання/внесення електронного документа або відомостей до Реєстру будівельної діяльності електронної системи, що передбачає припинення програмними засобами можливості подальшого заповнення документа замовником та його надсилання, а також надсилання повідомлення (попередження) про блокування замовнику», тобто передбачений Законом інститут відмови у наданні адміністративної послуги на підзаконному рівні замінений інститутом блокування подачі документів, а це виключає відмову у видачі містобудівних умов і обмежень з причин «неподання ... документів...» чи «виявлення недостовірних відомостей у документах...». Отже, фактично норми Порядку передбачають, що надання відмови буде здійснено лише у випадку невідповідності намірів забудови, а це, у свою чергу, означає, що інститут відмови у видачі містобудівних умов і обмежень, як інструмент обґрунтування відмови (предметного повідомлення замовнику причин, що стали підставою у відмові, які можуть бути ним опрацьовані, відповідно зауваження усунуті), який має на меті забезпечити замовнику можливість здійснити забудову земельної ділянки у майбутньому, проігнорований. Це означає, що електронний реєстр діє поза межами і способом, визначеними Конституцією і Законами України. І хоча питання конституційного права не є предметом даного дослідження, проте, зважаючи на норму частини 2 статті 19 Конституції України, виключно з схоластичної точки зору не можна не зазначити, що норми цієї статті дійсно стосуються органів влади та їх посадових осіб, а статус Реєстра будівельної діяльності не визначений, тобто він і не орган влади, і не посадова особа, а лише складовою Єдиної державної електронної системи, яка «забезпечує створення, перегляд, відправлення, прийняття, збирання, внесення, накопичення, обробку, використання, розгляд, зберігання, захист, облік та надання інформації у сфері будівництва, а також електронну взаємодію між фізичними та юридичними особами, державними органами, органами місцевого самоврядування, центрами надання адміністративних послуг з метою отримання визначених цим Законом послуг у сфері будівництва» (ЗУ «Про регулювання містобудівної діяльності», 2011).

5. Особливості адміністративної послуги

Окрім того, підпунктом 1 пункту 36 Порядок надає своє тлумачення поняттю спеціальної форми містобудівних умов і обмежень, і йдеться щодо «висновку уповноваженого органу містобудування та архітектури про можливість/неможливість розміщення на земельній ділянці виробничих потужностей підприємств, переміщених (евакуйованих) із зони бойових дій, або об'єктів для тимчасового проживання внутрішньо переміщених осіб».

Законом передбачений спеціальний інститут переліку «об'єктів будівництва, для проектування яких містобудівні умови і обмеження не надаються» (частина 3 статті 29). Такий Перелік (Наказ Мінрегіону «Про затвердження Переліку об'єктів будівництва, для проектування яких містобудівні умови

та обмеження не надаються», 2017). існує, проте він складається не з об'єктів будівництва, а широкого списку різноозначених (різно-категорійних) складових, враховуючи і ті, що знаходяться поза межами встановленими Законом, до прикладу: «технічне переоснащення одиниць та вузлів...», «об'єкти виробничої потужності...», «облаштування автомобільних доріг...», «дообладнання будівель...» тощо. При цьому необхідно розуміти, що цей Перелік є підставою для уповноваженого органу не надавати містобудівні умови і обмеження, про що він повинен повідомити замовника. Останнє впливає з практики правозастосування, і не є нормою Закону. У зв'язку з цим склалася практика, за якою замовник тим не менше повинен звернутися за отриманням містобудівних умов і обмежень у загальному порядку. Ця практика була пов'язана з тим, що пункт 4 частини першої статті 1 Закону України «Про регулювання містобудівної діяльності» було змінено Законом № 2518-ІХ у серпні 2022 року, яким з визначення замовника було виключено складову «подав відповідну заяву», тобто до цих змін, щоб набути ознак замовника потрібно було подавати заяву обов'язково. Очевидно, що зі зміною цієї норми законодавець повинен був би переглянути і взаємопов'язані норми, зокрема і щодо Переліку, змінивши словосполучення «не надаються» на «не отримуються».

Також абзацом шостим підпункту 1) пункту 1 вищезначеної постанови передбачена можливість здійснити забудову без отримання містобудівних умов і обмежень, але не можна не відзначити, що у цьому випадку можна здійснити або реконструкцію у межах геометричних форм споруди, або її капітальний ремонт, чи реставрацію, адже здійснити нове будівництво без отримання цього документу, яке б відповідало містобудівній документації на місцевому рівні не можливо, як неможливо виконати перевірку вимог щодо цільового призначення та функціонального призначення земельної ділянки на дату отримання містобудівних умов і обмежень.

Отже, за усієї простоти описаної у Законі послідовності отримання містобудівних умов і обмежень, стверджувати, що це є проста і зрозуміла процедура, не доводиться.

6. Висновки

Перше, надання містобудівних умови і обмеження забудови земельної ділянки є першою адміністративною послугою, що надається замовнику з метою реалізації його наміру щодо забудови певної земельної ділянки. Друге, ці умови і обмеження є документом дозвільного характеру, адже повністю відповідають критеріям, визначеним безпосередньо Законом. Третє, питання упорядкування видачі/отримання цього документу потребують проведення законодавцем комплексної роботи із зміни норм Законів, а виконавчій гілці влади – підзаконних нормативно-правових актів, в першу чергу йдеться про необхідність узгодження норм Законів України «про регулювання містобудівної діяльності» та «Про дозвільну систему в сфері господарської діяльності» щодо узгодження процедури надання містобудівних умов і обмежень, а також

скасування у підзаконних нормативно-правових актах інституту відмови у прийнятті документів, натомість замінивши його інститутом консультування. Четверте, містобудівні умови і обмеження є проявом суспільного договору, укладеного представницьким органом влади як публічного договору у вигляді містобудівної документації на місцевому рівні, тож без останнього не можуть бути осмислені. П'яте, впровадження електронних систем потребує правильного і збалансованого законодавчого врегулювання, повністю узгодженого із філософією уже наявних процедур, інакше маємо розламане законодавче поле, яке тільки посилює корупційні ризики, замість їх усунення.

Список використаних джерел:

1. Порівняльне правознавство : підручник / С.П. Погребняк, Д.В. Лук'янов, І.О. Биля-Сабадаш та ін. ; за заг. ред. О.В. Петришина. Харків : Право, 2012. 272 с.
2. Закон України «Про основи містобудування» від 16 листопада 1992 р. № 2849-IX. *Відомості Верховної Ради України*. 1992. № 52. Ст. 683.
3. Закон України «Про архітектурну діяльність» від 20 травня 1999 р. № 687-XIV. *Відомості Верховної Ради України*. 1999. № 31. Ст. 246.
4. Закон України «Про будівельні норми» від 05 листопада 2009 р. № 1704-VI *Відомості Верховної Ради України*. 2010. № 5. С. 125 Ст. 41.
5. Закон України «Про регулювання містобудівної діяльності» від 17 лютого 2011 р. № 3038-VI *Відомості Верховної Ради України*. 2011. № 34. Ст. 343.
6. Закон України «Про інвестиційну діяльність» від 18 вересня 1991 р. № 1561-XII. *Відомості Верховної Ради України*. 1991. № 47. Ст. 646.
7. Верховний Суд України. Постанова від 18 березня 2021 року N 420/1055/20; провадження № К/9901/32372/20.. URL: <https://zakononline.com.ua/court-decisions/show/95653527> (дата звернення 28.08.2023).
8. Державні будівельні норми України. Склад та зміст проектної документів на будівництво. ДБН А.2.2-3:2014 Київ : Держбуд, 2014. 40 с.
9. Новий словник української мови: в 3 томах. / уклад: В. В. Яременко, О.М. Сліпущко. Київ : Аконіт, 2008. Т. 2. 926 с.
10. Великий тлумачний словник сучасної української мови. / укладач і голов. Ред.: В.Е. Бусел. Київ : Перун, 2007. 1736 с.
11. Словник іншомовних слів / гол.ред. О.С. Мельничук. Київ : Головна редакція УРЕ, 1977. 746 с.
12. Закон України «Про дозвільну систему у сфері господарської діяльності» від 06 вересня 2005 р. № 2806-IV. *Відомості Верховної Ради України*. 2005. № 48. Ст. 483.
13. Закон України «Про Перелік документів дозвільного характеру у сфері господарської діяльності» від 19 травня 2011 р. № 3392-VI *Відомості Верховної Ради України*. 2011. № 47. Ст. 532.
14. Постанова Кабінету Міністрів України від 24 червня 2022 року № 722 «Деякі питання здійснення дозвільних та реєстраційних процедур у будівництві в умовах воєнного стану». *Урядовий кур'єр*. 2022. № 140.
15. Постанова Кабінету Міністрів України № 681 від 23.06.2021 «Деякі питання забезпечення функціонування Єдиної державної електронної системи у сфері будівництва». *Урядовий кур'єр*. 2021. № 126.
16. Наказ Міністерства регіонального розвитку, будівництва та житлово-комунального господарства України від 06.11.2017 № 289 «Про затвердження Переліку об'єктів

будівництва, для проектування яких містобудівні умови та обмеження не надаються». *Офіційний вісник України*. 2017. № 101. Ст. 69.

References:

1. Pogrebniak S.P. & Lukyanov D.V. & Bylia-Sabadash I.O. (Ed.). (2012). *Porivnialne pravoznavstvo [Comparative law]*. Kharkiv: Pravo [in Ukrainian].
2. *Zakon Ukrainy Pro osnovy mistobuduvannia: pryiniaty 16 lyst. 1992 roku № 2849-IX [Law of Ukraine on the basics of urban planning from November 16th, 1992, № 2849-IX]*. (1992, November 16th). *Vidomosti Verhovnoi Rady Ukrainy* № 52. [in Ukrainian].
3. *Low of Ukraine about architectural activity from May 20th, 1999, № 687-XIV*. (1999). *Vidomosti Verhovnoi Rady Ukrainy*. № 31. [in Ukrainian].
4. *Zakon Ukrainy Pro budivelni normy: pryiniaty 05 lyst. 2009 roku № 1704-VI [Low of Ukraine on the building codes from November 5th, 2009, № 1704-VI]*. (2009, November 5th). *Vidomosti Verhovnoi Rady Ukrainy* № 5. [in Ukrainian].
5. *Low of Ukraine on the regulation of urban planning activities from February 17th, 2011, № 3038-VI*. (2011). *Vidomosti Verhovnoi Rady Ukrainy*. № 34. [in Ukrainian].
6. *Low of Ukraine on the investment activity from September 18th, 1991, № 1561-XII*. (1991). *Vidomosti Verhovnoi Rady Ukrainy*. № 47. [in Ukrainian].
7. *Resolution of the Supreme Court of Ukraine from Mach 18, 2021 N 420/1055/20*. Retrieved from: <https://zakononline.com.ua/court-decisions/show/95653527> [in Ukrainian].
8. *State building regulations of Ukraine. DBN A.2.2-3:2014 from 1th October 2014*. (2014). Kyiv: Derkhbud Ukraine [in Ukrainian].
9. Yaremenko V.V. & Slipushko O.M. (Ed.). (2008). *New dictionary of the Ukrainian language*. (Vols. 1-3). Vol.2. Kyiv: Akonit [in Ukrainian].
10. Busel V.E. (Eds.) (2007). *Great dictionary of the Ukrainian language*. Kyiv: Perun [in Ukrainian].
11. Melnychuk O.S. (Ed.). (2006). *Dictionary of foreign words*. Kharkiv : Folio [in Ukrainian].
12. *Low of Ukraine on the permit system in the field of economic activity from September 6th, 1992, № 2806-IV*. (2005). *Vidomosti Verhovnoi Rady Ukrainy*. No 48. [in Ukrainian].
13. *Law of Ukraine on the List of Permissive Documents in the Field of Economic Activity from May 19th, 2011, № 3392-VI*. (2011). *Vidomosti Verhovnoi Rady Ukrainy*. № 47. [in Ukrainian].
14. *Resolution of the Cabinet of Ministers of Ukraine from June 24, 2022 № 722*. (2022). *Uriadovyi kurier* No 140 [in Ukrainian].
15. *Resolution of the Cabinet of Ministers of Ukraine from June 23, 2021 № 488*. (2021). *Uriadovyi kurier* No 126 [in Ukrainian].
16. *Order of the Ministry of Regional Development, Construction and Housing and Communal Services of Ukraine from November 6th, 2017, №2 89*. (2017). *Ofitsiynyi visnyk Ukrainy* № 101 [in Ukrainian].

LEGAL ANALYSIS OF THE ADMINISTRATIVE SERVICE OF ISSUING URBAN DEVELOPMENT CONDITIONS AND RESTRICTIONS OF LAND PLOT

Serhiienko Oleksandr,

Ph.D. in Law,

Corresponding Member of the Academy of Administrative and Legal Sciences,

Doctoral Student at the Faculty of Philosophy

Taras Shevchenko National University

orcid.org/0000-0002-8023-4901

ovsergienko@ukr.net

Purpose. The article is aimed at studying the content of the concept of administrative procedure, urban planning requirements as legal categories, as a legal and philosophical phenomenon, the influence of these concepts on the formation of the regulatory framework of urban planning law, legislation and the legal system of Ukraine, clarifying the true content of normative legal acts, clarifying the factors that determine the existence of such categories of law and determine their objective necessity. Significant importance in the article is given to both legal and philosophical understanding of these concepts primarily from the point of view of the conceptual apparatus of the Ukrainian language.

Methods. The article uses general and special scientific methods of legal research, in particular: analysis, synthesis, induction, deduction, classification, comparison and other methods of scientific knowledge.

Results. The first section of the article substantiates the need to look at the administrative service, based on the change in the legal paradigm in Ukrainian law in connection with Ukraine's independence. In the second section of the article, an analysis of urban planning justification as a tool for the customer of construction is carried out, the main purpose of which is to determine their own intentions for development, as a key factor in the coherence of the conditions for concluding a public contract. In the third section, a study of the permissive nature of both the administrative procedure itself and its result – the issuance of a permissive document – was conducted. The fourth section considers the concept of providing an electronic administrative service and its relationship with the existing legal regulation of this issue. The fifth part highlights the features of administrative services, due to certain types of documents or special regimes.

Conclusions. In the conclusions, which are the sixth part of this article, the place of administrative services for the provision of urban planning conditions and restrictions on the development of a land plot in the sequence of the customer's development of a certain land plot is determined, a characteristic of this service is given precisely as a permit procedure that requires compliance with the norms of permit legislation in the field of economic activity. Recommendations for further improvement of the norms of urban planning legislation and its coordination with the norms of other branches of law, primarily administrative. The legal status of urban conditions and restrictions as a result of a public contract is outlined. It is emphasized that electronic services are a service, not a separate legal system.

Key words: administrative procedure, administrative service, town-planning conditions and restrictions, public contract, electronic services.